

Συγκυβέρνηση της Αριστεράς...

Του ΣΤΑΜΟΥ ΖΟΥΛΑ

Από το 1981 έως σήμερα έχουν διεξαχθεί 11 εθνικές εκλογές. Και όλες είχαν ένα κοινό γνώρισμα. Τα δύο κόμματα εξουσίας εξαπατούσαν προεκλογικά το εκλογικό τους κοινό, με εξαγγελίες, προγράμματα και δεσμεύσεις, οι οποίες δεν ήταν μόνον αρεστές, αλλά και ανταγωνιστικές ως προς την προσέλκυση ψηφοφόρων. Μια πρώτη εξαίρεση του κανόνα επιχείρησε το 2009 ο Κώστας Καραμανλής, εξαγγέλλοντας πρόγραμμα λιτότητας και δραστικών περικοπών. Αντιμετώπισε, όμως, το «λεφτά υπάρχουν» του Γ. Παπανδρέου και η Ν.Δ. καταποντίσθηκε. Πιθανώς, λοιπόν, αυτή η νικητήρια φράση του μέχρι τώρα προέδρου του ΠΑΣΟΚ να είναι και το τελευταίο μεγάλο ψέμα στην προεκλογική αντιπαράθεση των δύο κομμάτων. Κολυμβήθρα του Σιλβάμ μπορεί να αποτελέσει η ιδεολογική πλατφόρμα του κ. Θ. Πάγκαλου, στην οποία προτείνει να δεσμευθούν όλοι οι υποψήφιοι διάδοχοι του Γ. Παπανδρέου. Μεταξύ άλλων, η πλατφόρμα αυτή προβλέπει την επανεξέταση της μονιμότητας στον στενό δημόσιο τομέα, την κατάργηση της νομοθετικής προστασίας των συντεχνιών, την άμεση απέλαση των λαθρομεταναστών και την αφαίρεση πολλών άλλων καρκινωμάτων, που έχει ενσπείρει επί 30ετία το ΠΑΣΟΚ στην ελληνική κοινωνία. Το ευόϊωνο είναι πως η αυτοκάθαρση αυτή έχει γίνει ήδη αποδεκτή από την «ομάδα των 40άρηδων», που αυτο-

Ιδανική για Ν.Δ.- ΠΑΣΟΚ, η πλατφόρμα Πάγκαλου.

αποκαλούνται «νέοι μεταρρυθμιστές του ΠΑΣΟΚ».

Ο κ. Ευάγγ. Βενιζέλος, αντιληφθείς τη δυναμική της πλατφόρμας Πάγκαλου, επιχείρησε να την καπελώσει και να την παραπέμψει, ως «ενδιαφέρουσα», στις εσωκομματικές καλένδες. Την ίδια στιγμή άλλοι επίδοξοι υποψήφιοι, όπως ο κ. Χρ. Παπουτσής, η κ. Λούκα Κατσέλη και ο κ. Χάρης Καστανίδης, αυτοϊκανοποιημένοι από τη μέχρι στιγμής πολιτική τους προσφορά, αυτοδημοσκοπούμενοι (μάλλον σε στενότερο οικογενειακό κύκλο) και αυτοθαυμαζόμενοι για την ευρύτατη απήχυσή τους στην ελληνική κοινωνία, κυριολεκτικά βδελύσσονται τα παραπάνω «παλιόπαιδα», που ήρθαν από το πουθενά. Δεν θήτευσαν στην «ηρωική» νεολαία, δεν μετείχαν ούτε αναδείχθηκαν στους «συνδικαλιστικούς» αγώνες, ξεφύτρωσαν εκτός του κομματικού σωλήνα, είναι παντελώς άγνωστοι στα «ιστορικά» και καταξιωμένα στελέχη, όπως ο Ακης Τσοχατζόπουλος, ο Κώστας Λαλιώτης, ο Κίμων Κουλούρης, ο Στέφανος Τζουμάκας, ο Παντελής Οικονόμου και σε πλειάδα άλλων συντρόφων, η φωνή των οποίων ηχεί ακόμη. «Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, ενωμένο, δυνατό». Την ακούει μόνον ο κ. Παπουτσής. Σ' αυτό οφείλεται και το αυτάρεσκο χαμόγελό του, που για τους άσχετους μοιάζει με ηλίθιο.

Η Ν.Δ., όμως, πού βρίσκεται; Γιατί δεν υιοθετεί το μανιφέστο Πάγκαλου; Επί μία ολόκληρη 30ετία στηλίτευε, κατήγγελλε και επαγγελλόταν ότι θα ανατρέψει όλα όσα ο κ. Πάγκαλος πρότεινε την Πέμπτη ως «κατεδαφιστέα κτίσματα» του ΠΑΣΟΚ. Αλήθεια, τι φοβάται ή -ακόμη χειρότερα- τι μπορεί να «συνεκτιμά» ο κ. Σαμαράς; Η πιθανότερη έκβαση των εκλογών είναι νίκη της Ν.Δ., έλλειψη αυτοδυναμίας και κυβέρνηση συνεργασίας. Η πλατφόρμα Πάγκαλου αποτελεί το ιδανικό για τη χώρα πεδίο συνεργασίας Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ. Μήπως ο σημερινός αρχηγός της Ν.Δ. φοβάται πως μια τέτοια προεκλογική συμφωνία θα διογκώσει τη δύναμη των τριών κομμάτων της μαρξιστικής Αριστεράς, με αποτέλεσμα να καταστούν πλειοψηφούσα και ρυθμιστική δύναμη; Αλλά στην περίπτωση αυτή, κ. Σαμαρά, as μας πάρει ο διάολος όλους. Και πιστεψέ με. Αυτό είναι κάτι που τρομάζει περισσότερο την κ. Παπαρήγα, δεν θέλει καν να το σκέπτεται ο κ. Τσίπρας και, τέλος, κάνει τον κ. Κουβέλη να τρέμει σύγκορμος...